

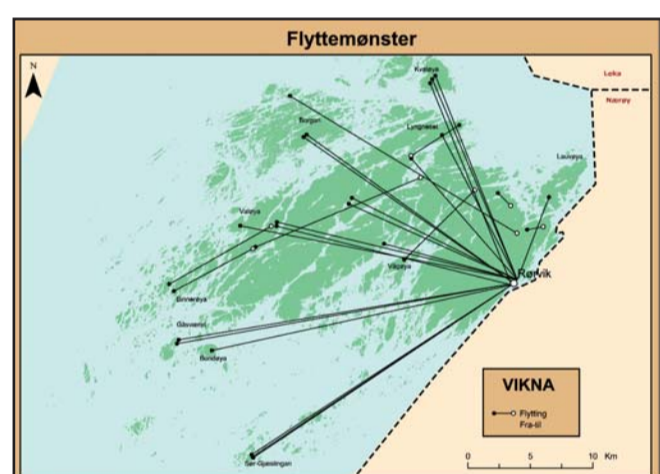
Rørvik og resten av Vikna

Kommunestyret hadde et tosidig forhold til Rørviks vekst. De ønsket å satse på Garstad som bygdas sentrum. Der lå kirka og kirkegården, og her bygde kommunen sitt første skolehus i 1865, og her kjøpte man jord som skolelæreren kunne dyrke. Garstad lå geografisk sentralt i bygda, og kirka var plassert like ved sjøen. Men ellers hadde ikke Garstad noen funksjon som senter. Her var ikke handelsmann, og presten bodde i Nærøy og lensmannen som bodde i Aakvika, støttet sin bror Conrad Anzjøn, post- og dampskipsekspeditøren på Rørvik, i hans kamp for å få det offentlige til å bygge veier i Rørvik, noe de lyktes med.

Når kommunestyret ikke så at Rørvik kom til å bli bygdas senter, hang det trolig sammen med at de ikke ønsket at det skulle skje. Sammensetninga av kommunestyret, med et flertall av representanter fra Mellom- og Ytter-Vikna, gjorde også at man ikke satset på Rørvik. Fra Vikna ble egen kommune i 1869 og fram til 1888 var ikke Rørvik representert i kommunestyret.

Fabrikkdrift på Rørvik var i mange år synonymt med hermetikk av sjøprodukter. Fabrikken hadde flotte navn som Rørvik Preserving, Bergen Packing, Shellfish Canning Company og Northern Packing. Den siste startet i 1955, men lokalene brant ned i 1981. Siden 1983 har Rørvik Fisk & Fiskmatforretning drevet i nybygde lokaler her.

Dette viser litt av flyttemønsteret i Vikna, nemlig fraflyttinga fra øyene. I tillegg kommer de som flyttet fra veløse bosettinger og andre steder på selve Inner-, Mellom- og Ytter-Vikna. Rundt 70 øyer har hatt bosetting i Vikna, og på det meste, på 1930-tallet, var rundt 50 øyer bosatt samtidig. Kart: Olav Bremer Fjær.

Folketallet i kommunen var ganske stabilt på 1900-tallet, men Rørviks andel av befolkninga økte gjennom hele perioden. I 1875 bodde 84 mennesker her mot 359 i 1900. Fram til 1946 fordoblet innbyggertallet seg (725), og da Viknaværingene begynte å flytte fra øyene og de ytre delene av kommunen etter krigen, ble veksten enda sterkere. Av kommunens 4009 innbyggere bodde i 2005 90 % av dem på Inner-Vikna, og ca 3000 av dem igjen bodde i området Rørvik-Rørvikengan.

Antall skolekretser illustrerer godt kommunikasjons- og bosettingsutviklinga i kommunen: I 1946 var det 14 skolekretser, i dag er det 2, Rørvik og Austafjord.

Rørvik har hatt mange mekaniske verksteder og flere slipper. Aarthus Mekaniske Værksted var samme verksted som T. Severeide drev tidligere og som Bjarne Walaunet drev etter Aarthus. Jakob Aarthus bygde også en slipp her som ble tatt i bruk i 1932. Verkstedet lå ca der Namdal Maritime ligger i dag. Aarthus verksted var i virksomhet i årene 1931 – 1934.

Industrien fikk sent innpass i Rørvik, og det som kom før 2. verdenskrig var knyttet til sjøen. Motoriseringa av fiskeflåten begynte først på 1900-tallet, og Viknaværingene var snare til å skaffe seg motorer. Hvor mange som kjøpte "Viknamotoren" er uvisst, men den ble produsert på Rørvik på 1920-tallet av Rørvik Mekaniske Verksted. Skaperen av motordelene var Thorstein Severeide som startet dette verkstedet rundt 1919. Her støpte de motordelene og satte dem sammen til motorer fra 2 til 32 hester. Her ser vi Thorstein Severeide (1894 – 1975) ved en av sine motorer. Den er stor i omfang, men den var trolig bare på 8 hester.

Sivert Nicolai Sivertsen (1863 – 1896), drev skomakerverksted på Rørvik fram til 1892. (Sivert er mannen som står på bildet.) Verkstedet var på loftet på Paul Anzjønns brygge, senere kalt Inderbergbrygge, og dette bildet er fra slutten av 1880-årene. Sivertsen hadde et stort hushold, i 1891 bestod det av 14 personer, derav var 3 hans egne barn, de øvrige var annen familie og verkstedsarbeidere. De ferdige produktene solgte han blant annet under Lofotfisket.

**VIKNA
KOMMUNE**